

| BelastingBelangen Augustus 2022

Maatwerk in belastingrenteregeling vanaf 2023, een begin

De belastingrenteregeling wekt bij belastingbetalers vaak ergernis op, met name door de onevenwichtige manier waarop deze regeling in sommige situaties kan uitwerken. Als een belastingplichtige in verzuim is geweest, wordt er voor de berekening van belastingrente van uitgegaan dat het verzuim heeft plaatsgevonden gedurende het gehele rentetijdvak, dat start en eindigt op vaste - in de wet aangegeven - momenten. Dat kan er zelfs toe leiden dat belastingrente wordt berekend over perioden waarin de Belastingdienst al beschikt over het geld.

In het verleden hanteerde de Belastingdienst intern het beleid dat geen belastingrente in rekening werd gebracht als het geld al bij de Belastingdienst op de rekening stond, maar de staatssecretaris maakte daar in 2017 een eind aan. Blijkbaar is de wetgever tot het inzicht gekomen dat dit toch wat al te veel van goede is, aangezien "de systematiek kan leiden tot situaties die (zeer) indruisen tegen het rechtvaardigheidsgevoel en ook niet passen bij de verzuimgedachte die aan de regeling ten grondslag ligt". Vanaf 1 januari 2023 krijgt de inspecteur daarom de mogelijkheid om in bepaalde situaties waarin de systematiek van de belastingrenteregeling te hard uitpakt, maatwerk te leveren. De inspecteur kan dan de belastingrente verminderen naar evenredigheid van het al geheven bedrag. Bij het berekenen van belastingrente kan rekening worden gehouden met periodes waarin (een deel van) het te betalen bedrag aan belasting al is geheven. Wel zitten er nog wel enkele haken en ogen aan deze maatwerkregeling. De regeling kan niet in alle heffingssystemen en voor alle situaties geautomatiseerd worden toegepast. Toepassing zal daarom vooral achteraf moeten plaatsvinden, in bezwaar of na een verzoek om ambtshalve vermindering. Het is dus van belang voor de belanghebbende om de belastingrente op het aanslagbiljet goed te controleren. De regeling geldt vooralsnog niet voor de LB en BTW omdat dit per 1 januari 2013 uitvoeringstechnisch nog niet mogelijk is. Voor degenen die meer maatwerk in de belastingrenteregeling eisen, is een gang naar de rechter mogelijk een oplossing. In verschillende rechterlijke uitspraken is namelijk beslist dat geen belastingrente kon worden berekend of de belastingrente moest worden gematigd in gevallen waarin die in strijd komt met één of meer beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het zorgvuldigheids-, vertrouwens- en evenredigheidsbeginsel. Hof Den Bosch besliste bijvoorbeeld dat de gevolgen van de belastingrenteregeling disproportioneel waren. Volgens het Hof was door de wetgever niet voorzien dat geen belastingrente werd vergoed bij een achterwaartse verliesverrekening, terwijl wél belastingrente in rekening werd gebracht bij het terugdraaien daarvan.

| Inhoudsopgave

Nieuws

Boeterente voor aflossing hypotheek bij eigen BV niet aftrekbaar.....	01
Klusbedrijf met één opdrachtgever in startjaar IB-onderneming.....	03
Uitkering op door opa geschonken lijfrente volledig belast bij kleinzoon	05
Restaurant-B&B niet voortgezet; geen geruisloze omzetting	08
Door rechtsherstel box 3 in 2017 toch voldaan aan inkomenseis voor KBB	10
Aanmerkelijkbelanghouder zelf verantwoordelijk voor adreswijziging na emigratie	15
Scheidingsregeling eigen woning alleen bij mede-eigendom	17
Handel in cryptovaluta geen bron van inkomen: koerswinst in box 1 onbelast.....	19
Belastingrente door automatische en foute verliesverrekening van 1.220 naar 50 dagen	21
Vergrijpboete van € 25.000 voor jaar na jaar niet-indienen aangifte inkomstenbelasting	23
Ondanks bewoning door vader erfbelasting op woning niet lager.....	27
Ex-firmant aansprakelijk voor BTW-schuld ontbonden vof	29
Geen verlengde navorderingstermijn voor winst uit Oostenrijkse vaste inrichting	35
Opslag belangrijkste taak selfstoragebedrijf, dus overdrachtsbelasting bij koop van de aandelen.....	37
Door andere vader erkend kind erfde als kind van biologische vader	41

Tips

Opdrachtgever moet zelfstandigheid zzp'er bewijzen	02
Fiscus gaat vanaf 2025 controleren op schijnzelfstandigheid.....	04
Aflossingstermijn belastingen van vijf naar zeven jaar?	07
Vanaf 2030 betalen per gereden autokilometer	09
Compensatie-operatie box 3 gaat eindelijk van start	11
Verlegging heffingsmoment aandelenopties start-ups	16
Afschaffing oudedagsreserve: hoe gaat u nu sparen?	18
Minimumuurloon en hogere loonkostensubsidie per 2024.....	20
Werkgever kan correctiebericht soms achterwege laten	22
Bij onzuivere pensioenregeling meteen betalen	26
Tijdelijke UBO-regeling blijft tot 1 januari 2023	28
Verhoging eigenwoningforfait en verlaging hypotheekrenteaftrek	33
Verlaging griffierechten voor mkb vanaf 2024	36
Ook bijtelling voor kilometers vóór indiensttreding	38
Factuur gericht aan verkeerde BV binnen fiscale eenheid	40

Vragen

Mogen we een zzp'er een leaseauto ter beschikking stellen?	06
Eenmalige bijdrage einde contract verrekenen met bijtelling?	12
Wanneer is fiscale mediation een optie?	24
Wat zijn de fiscale consequenties van onzakelijke voorwaarden?	34
Kunnen wij een BTW-teruggaaf verrekenen met de te betalen loonheffingen	39
Hoe werkt een fiscaal vertegenwoordiger voor de BTW?	42

Special

Betalingen aan derden doorgeven aan fiscus	13
Fiscale kaders van pensioen	30

Boeterente voor aflossing hypotheek bij eigen BV niet aftrekbaar

23 augustus 2022

Rechtbank Den Haag weigert de aftrek van boeterente betaald door een DGA bij de aflossing van een deel van een eigenwoningsschuld bij zijn eigen BV.

Een DGA sloot in 2012 bij zijn BV een lening af van € 100.000 voor de financiering van zijn woning. In december 2016 loste hij op die lening € 25.000 af. De BV bracht hem daarvoor € 34.078 aan boeterente in rekening. Enkele weken later, op 1 januari 2017 verstrekke de BV een (tweede) lening van € 50.000 aan de DGA voor de financiering van zijn woning. De inspecteur weigerde de aftrek van de boeterente. De DGA ging in beroep.

Rechtbank Den Haag (ECLI:NL:RBDHA:2022:781) stelde vast dat de DGA op grond van de leningsovereenkomst het rentepercentage en de rentevasteperiode van de lening uit 2012 kon aanpassen en dat de lening, indien gewenst, boetevrij kon worden afgelost. Dat de BV voorwaarden kon stellen aan de aanpassing van het rentepercentage en de rentevasteperiode was niet van belang omdat de DGA zowel schuldenaar als enig aandeelhouder en bestuurder was van de BV en hij dus zelfstandig de voorwaarden kon bepalen. In zoverre was deze situatie dan ook anders dan de situatie waarbij een deel van een eigenwoningsschuld bij een derde werd afgelost waarna bij deze derde opnieuw een schuld in verband met een eigen woning werd aangegaan. De lening die kort na de aflossing in 2017 was aangegaan, was onder dezelfde voorwaarden aangegaan als de lening uit 2012. Weliswaar week het rentepercentage af, maar de DGA kon in beide leningsovereenkomsten het rentepercentage aanpassen. Onder dergelijke omstandigheden was geen sprake van (gedeeltelijke) aflossing van de eigenwoningsschuld. De boeterente was niet aftrekbaar.

Commentaar

Als een eigenwoningsschuld (deels) vervroegd wordt afgelost, kan de in rekening gebrachte boeterente in aftrek worden gebracht. Dat geldt ook als de eigenwoningsschuld wordt overgesloten. Alleen de reële boeterente is aftrekbaar. Als een financiering voor de eigenwoning in box 1 niet bij een reguliere instelling is aangegaan, zoals bijvoorbeeld het geval is bij een familielening of een lening van de eigen BV, kan de toets bij de Europese Mortgage Directive worden uitgevoerd om te bepalen of de boeterente reëel is. De geldlening wordt dan bekeken om na te gaan of de betaling van boeterente wel uit de overeenkomst voortvloeit. Als bijvoorbeeld niets is opgenomen over aflossingen, dan is de boeterente niet reëel. Verder wordt bekeken of de boeterente wel echt is verschuldigd.

ZOU IK MISSCHIEEN GELD KUNNEN LENEN BIJ DE BV? JA IS GOED, JE KAN ZELF DE VOORWAARDEN BEPALEN. OH TE GEK ZEG, TEGEN HOEVEEL RENTE DAN? KIES ZELF MAAR. WAIW FIJN ZEG. EN ALS IK VOORTIJDIG AFLOS, KRIJG IK DAN EEN BOETE? MAG JE OOK ZELF BEPALEN...

ZIT JE WEER ZAKEN MET JEZELF TE DOEN SCHAT?

Opdrachtgever moet zelfstandigheid zzp'er bewijzen

23 augustus 2022

De bewijslast omtrent het wel of niet als zelfstandige werken komt bij de werkgever te liggen. Dit blijkt uit de 'Hoofdlijnenbrief Arbeidsmarkt' van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Hierin heeft de minister de plannen van het kabinet uiteengezet om de arbeidsmarkt te hervormen. Zo komt er een uitwerking van het begrip 'gezag'. De gezagsverhouding is namelijk het voornaamste criterium waarover veel onduidelijkheid bestaat bij de beoordeling van arbeidsrelaties. Als het aan het kabinet ligt, moet u als opdrachtgever gaan bewijzen dat een zzp'er niet in dienst is. U zult dus moeten aantonen dat een zzp'er ook echt als zelfstandige werkt en dat u dus geen loonheffingen hoeft in te houden. Dit moet ervoor gaan zorgen dat de uitbuiting van schijnzelfstandigen verdwijnt en zzp'ers beter beschermd worden.

Daarnaast wil het kabinet ook andere knelpunten aanpakken. Zo maakt het fiscaal gezien uit of iemand een zzp'er of werknemer is. Een zzp'er die voldoet aan het urencriterium heeft namelijk recht op ondernemersaftrek. Dit onderscheid wil het kabinet verkleinen door de snellere afbouw van de zelfstandigenaftrek. Ook is in het regeerakkoord al afgesproken dat er op termijn een verplichte arbeidsongeschiktheidsverzekering voor zelfstandigen komt.

Klusbedrijf met één opdrachtgever in startjaar IB-onderneming

23 augustus 2022

Hof Arnhem-Leeuwarden beslist dat ook een klusbedrijf met één opdrachtgever een onderneming kan vormen. De zaak was als volgt.

Een man exploiteerde vanaf maart 2015 een klusbedrijf. Hij had een VAR-winst uit onderneming. In augustus 2018 stelde de inspecteur vragen over zijn aangifte IB 2015, omdat de klusser maar voor één opdrachtgever had gewerkt. De inspecteur vond dat de inkomsten uit het klusbedrijf niet belast waren als winst uit onderneming maar als resultaat uit overige werkzaamheden. De klusser ging in beroep.

Hof Arnhem-Leeuwarden (ECLI:NL:GHARL:2022:3604) besliste dat al in 2015 voor rekening van de klusser een onderneming werd gedreven. Hij liep het risico van respectievelijk het wegvallen en het niet-binnenhalen van opdrachten, debiteurenrisico en aansprakelijkheidsrisico tegenover opdrachtgevers. Hij had in 2015 één opdrachtgever, in 2016 twee en daarna drie. Het werken voor één opdrachtgever in het startjaar 2015 kon niet los worden gezien van de in de jaren daarna uitgevoerde werkzaamheden voor meerdere opdrachtgevers. Het in de loop van de tijd werken voor steeds meer opdrachtgevers was gebruikelijk bij een startende ondernemer. Het Hof vond het aannemelijk dat de klusser vanaf de start af de bedoeling had gehad om zijn activiteiten verder uit te breiden tot meerdere opdrachtgevers en dat hij, gelet op de aard van de activiteiten, door mond-tot-mond reclame en door het leggen van contacten bekendheid aan zijn werkzaamheden had gegeven en dat dit had geleid tot het krijgen van nieuwe opdrachten.

Commentaar

Wil sprake zijn van ondernemerschap dan is vereist dat de belastingplichtige (1) voldoende zelfstandigheid bezit ten opzichte van zijn opdrachtgever(s), (2) niet slechts incidenteel opdrachten aanvaardt maar bestendig streeft naar continuïteit van zijn werkzaamheden door het verkrijgen van verschillende opdrachten en (3) ondernemersrisico loopt. De factoren die daarnaast een rol spelen zijn onder meer de duurzaamheid en de omvang van de werkzaamheden, de grootte van de brutobaten, de winstverwachting, de beschikbare tijd, de bekendheid die naar buiten aan de werkzaamheid wordt gegeven en het aantal opdrachtgevers. Deze vereisten moeten in onderlinge samenhang worden gezien. Alleen wijzen op het beperkte aantal opdrachtgevers is onvoldoende om de klusser het ondernemerschap te ontnemen.

Fiscus gaat vanaf 2025 controleren op schijnzelfstandigheid

23 augustus 2022

Het valt niet altijd mee om onderscheid te maken tussen een 'echte' zelfstandige en iemand die in naam wel zzp'er is, maar in feite gelijk valt te stellen aan een werknemer. Tot 2016 moest in dit soort gevallen de Verklaring Arbeidsrelaties (VAR) uitkomst bieden. In 2016 is de VAR vervangen door de Wet deregulering beoordeling arbeidsrelaties (Wet DBA). Die wet werkt met modelcontracten voor sectoren, waarmee opdrachtgever en opdrachtnemers konden aantonen dat er géén sprake was van een dienstbetrekking. De Wet DBA bleek op z'n zachtst gezegd geen succes. Daarom is destijds besloten om de handhaving op deze regels op te schorten. Alleen bij 'kwaadwillende' werkgevers kan de Belastingdienst momenteel handhavend optreden en eventueel een correctie, naheffingsaanslag of boete opleggen. Aan deze situatie komt vanaf 1 januari 2025 een eind, meldt het kabinet. Vanaf dan stopt de handhavingspauze. Tegelijkertijd merkt het kabinet op dat 'enige vorm van onrust' onvermijdelijk is, nu de handhaving zo lang heeft stilgelegen. De Belastingdienst zal straks ook vooral gaan inzetten op het geven van duidelijkheid vooraf, zodat werkgevers weten waar ze aan toe zijn. Het kabinet komt in het najaar nog met een brief over werken als zelfstandige.

Uitkering op door opa geschonken lijfrente volledig belast bij kleinzoon

23 augustus 2022

Rechtbank Zeeland-West-Brabant beslist dat de premie betaald door een opa op een aan zijn kleinzoon geschonken lijfrente niet op de lijfrente-uitkering bij de kleinzoon in mindering kon worden gebracht.

Op 1 juli 1999 sloot opa een verzekeringsovereenkomst af, waarbij de kleinzoon werd aangemerkt als verzekeringsnemer en verzekerde. De premie bedroeg € 17.832. Deze verzekeringsovereenkomst was een voortzetting van een vóór 1992 door opa afgesloten kapitaalverzekering met lijfrenteclausule. Na expiratie van de verzekering in 2018 ontving de kleinzoon onder inhouding van loonheffing een uitkering van € 23.485. In zijn aangifte IB 2018 bracht de kleinzoon op die uitkering de premie van € 17.832 in aftrek, maar de inspecteur weigerde de aftrek. De kleinzoon ging in beroep.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2022:2240) besliste dat onder het pre-Brede Herwaarderingsregime aanspraken op grond van een kapitaalverzekering met lijfrenteclausule werden aangemerkt als een lijfrente, waarop de saldomethode van artikel 25, lid 1 en lid 7, Wet IB 1964 in beginsel van toepassing was. Op grond van de saldomethode werden periodieke uitkeringen uit kapitaalverzekeringen met lijfrenteclausule belast als inkomsten uit vermogen voor zover de uitkeringen de waarde van de prestatie overtroffen, waarbij premies die in aftrek konden worden gebracht niet als tegenprestatie in aanmerking mochten worden genomen. Onder het begrip "prestatie" in de zin van artikel 25, lid 7, Wet IB 1964 (wettekst 1991) moest worden verstaan de prestatie waarin het ontstaan van de verplichting tot het doen van de uitkering zijn grond vond. In dit geval ging het dus om de door de opa ingelegde premies of betaalde koopsom ter verkrijging van het recht op periodieke uitkeringen of verstrekkingen. Dat de kleinzoon de verzekeringsovereenkomst door schenking had verkregen en daarom zelf niets had opgeofferd speelde geen rol. Het was onbekend welk bedrag de opa aan premies had ingelegd, maar voor de beoordeling van de omvang van de prestatie maakte dat niet uit omdat de prestatie werd verminderd met de premies die als persoonlijke verplichting in aftrek konden worden gebracht. Op grond van de destijds toepasselijke bepalingen konden de premies (als persoonlijke verplichting) in mindering op het onzuivere inkomen van opa worden gebracht, zodat de in aanmerking te nemen prestatie per saldo nihil was. Dat de premies in feite niet in mindering waren gebracht, was niet van belang. Dat betekende dat de uitkering volledig belast was.

Mogen we een zzp'er een leaseauto ter beschikking stellen?

23 augustus 2022

Wij willen een zzp'er een leaseauto (en tankpas) ter beschikking stellen waarmee hij ook privé mag rijden. Mag dit? Aan welke regels moeten we voldoen?

Antwoord

Ja, dit mag. Maar er zitten wel wat haken en ogen aan. Een belangrijk punt is dat de arbeidsrelatie met de zzp'er een zweem van schijnzelfstandigheid kan krijgen door de leaseauto. Omdat werkgevers een leaseauto en tankpas doorgaans alleen aan werknemers ter beschikking stellen, kan de combinatie van een leaseauto en een zzp'er in de richting van een dienstbetrekking wijzen. Als de opdrachtnemer in feite geen zzp'er maar een werknemer is, loopt u het risico op een flinke naheffing van de Belastingdienst. Om dit te voorkomen, is het in ieder geval belangrijk dat het gebruik van 'materialen' voor rekening van de zzp'er komen en dat u dit vastlegt. Neem daarom in de opdrachtovereenkomst op dat de kosten voor hulpmiddelen voor rekening van de opdrachtnemer zijn. Nog beter is om het leasetarief van de auto expliciet te vermelden. Omdat de kosten voor het gebruik van de tankpas lastiger op voorhand te bepalen zijn, kunt u in de opdrachtovereenkomst bijvoorbeeld opnemen dat dit op basis van nacalculatie gebeurt. Hoewel de zzp'er bij privégebruik zelf verantwoordelijk is voor de bijtelling, is het aan te raden ook dit vast te leggen in de opdrachtovereenkomst.

LAAT MAAR, VEEL TE VEEL
GEDOE. IK GA WEL FIETSEN.

LIJKT ME ECHT
LASTIG SOMS... ZZP'EN.

ZAKENDOEN ZONDER
PERSONENAUTO?

Aflossingstermijn belastingen van vijf naar zeven jaar?

23 augustus 2022

Als u in verband met de coronacrisis nog een schuld heeft openstaan bij de fiscus, moet u vanaf 1 oktober 2022 starten met het aflossen van die schuld. Daarvoor krijgt u maximaal vijf jaar de tijd. Voor sommige ondernemers weegt het aflossingsbedrag echter zo zwaar op de bedrijfsvoering dat er (te) weinig ruimte overblijft om te ondernemen. Daarom vragen verschillende ondernemers om die maximumtermijn van vijf jaar te verlengen. Het kabinet ging in eerste instantie niet mee in die oproep. Inmiddels heeft de Tweede Kamer een motie aangenomen die het kabinet opdraagt om onder voorwaarden toch een verlenging van de aflossingstermijn van vijf naar zeven jaar mogelijk te maken. Wie hiervoor in aanmerking komt, moet nog blijken. Er komt in elk geval geen algemene verlenging van de aflossingstermijn.

Momenteel kunnen in de kern gezonde ondernemingen wel de maandelijkse aflossingsbedragen per kwartaal betalen in plaats van per maand. Daarnaast is het mogelijk om een incidentele betaalpauze (één keer gedurende maximaal drie maanden) aan te vragen. De bedragen die tijdens de pauze niet zijn betaald, telt de fiscus op bij de resterende termijnen en dus gaat het maandbedrag omhoog. De totale aflossingstermijn verandert hierdoor dus niet. Wilt u hiervoor in aanmerking komen, dan moet u blijven voldoen aan uw nieuwe belastingverplichtingen. Daarnaast moet u schriftelijk verzoeken om de uitzonderingen toe te passen. Uit dat verzoek moet blijken dat er aflossingsproblemen zijn. Wat daarbij geldt als voldoende onderbouwing, heeft het kabinet (nog) niet ingevuld. De Belastingdienst zal zich vanaf 1 augustus 2022 tot 1 oktober 2023 ook soepeler opstellen bij het afspreken van saneringsakkoorden voor ondernemingen.

Restaurant-B&B niet voortgezet; geen geruisloze omzetting

23 augustus 2022

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2022:2272) beslist dat de vennoten van een B&B-vof geen recht hadden op de faciliteit voor geruisloze omzetting omdat het restaurant met de B&B tussen het overgangstijdstip en de daadwerkelijke inbreng in een BV was overgedragen aan een derde en de resterende activiteiten geen onderneming in materiële zin vormden.

Een echtpaar dreef sinds 2011 een restaurant met een B&B. In juni 2018 staakten zij de restaurant- en B&B-activiteiten. De vof richtte zich in 2018 op het adviseren en begeleiden van horecaconcepten, het geven van trainingen, het creëren van horecazaken. Ook gaf het echtpaar incidenteel kookworkshops. In september 2018 tekende het echtpaar een intentieverklaring waarin stond dat de onderneming van de vof vanaf 1 januari 2018 werd gedreven voor rekening en risico van BV D. BV D werd in maart 2019 opgericht en de onderneming werd ingebracht als storting op de aandelen BV D. Het echtpaar verzocht de inspecteur om een beschikking geruisloze omzetting in de zin van artikel 3.65 Wet IB 2001, maar de inspecteur wees hun verzoek af omdat volgens hem geen onderneming werd ingebracht. Het echtpaar ging in beroep.

Volgens de rechter moest de vraag of het resterende gedeelte van de onderneming nog steeds een onderneming was, worden beantwoord naar de situatie op het tijdstip van daadwerkelijke inbreng. Omdat het de bedoeling van de faciliteit was om de onderneming die niet in de vorm van een NV of BV werd gedreven, om te zetten in een wél in zo'n vorm gedreven onderneming, moest daarbij alleen worden gekeken naar de activiteiten die op het overgangstijdstip door de vof werden verricht. Het restaurant met de B&B was tussen het overgangstijdstip en de inbreng overgedragen aan een derde. Dit was geen beletsel voor een geruisloze omzetting, maar dan moesten de resterende activiteiten nog wel een onderneming vormen. Na beëindiging van het restaurant en de B&B waren een kookboek en kookworkshops de enige activiteiten. De rechter besliste dat die activiteiten op zichzelf beschouwd niet als een materiële onderneming konden worden aangemerkt. Van een omzetting was daarom geen sprake.

Commentaar

Volgens een arrest van de Hoge Raad van 12 december 2003 (nr. 38538) is geruisloze inbreng ook mogelijk als er na het beoogde overgangstijdstip een wijziging is opgetreden in de aard of omvang van de activiteiten. Maar dan moet nog wel altijd een onderneming worden gedreven en dat was niet meer het geval.

Vanaf 2030 betalen per gereden autokilometer

23 augustus 2022

Automobilisten betalen vanaf 2030 niet meer voor het bezit van een auto maar voor het gebruik ervan. Het gaat daarbij niet uitmaken op welk moment de auto op de weg is. Er komt ook geen extra heffing voor bijvoorbeeld de ochtend- of avondspits, dat maakt de heffing alleen maar ingewikkelder. Ook kilometers die in het buitenland worden gereden bijvoorbeeld tijdens een vakantie gaan meetellen. Het kabinet wil de heffing namelijk zo eenvoudig mogelijk houden. De voorbereiding van de benodigde wetgeving is in gang gezet en die moet uiterlijk op 1 januari 2025 zijn afgerond. Onlangs werd ook bekend dat het kabinet vanaf 2025 alleen nog maar elektrische zakelijke leaseauto's in ons land wil laten rijden. Met het verplicht vergroenen van de zakelijke leasemarkt wil het kabinet op korte termijn de tweedehandsmarkt voor elektrische auto's vergroten.

Door rechtsherstel box 3 in 2017 toch voldaan aan inkomenseis voor KBB

23 augustus 2022

Het arrest van de Hoge Raad dat het forfaitaire stelsel van heffing in box 3 voor 2017 en 2018 in strijd is met het EVRM en er met het oog op rechtsherstel geheven moet worden op basis van het werkelijke rendement, heeft ook gevolgen voor de inkomenseis (90%-eis) voor de kwalificerende buitenlandse belastingplicht (KBB) in de zin van artikel 7.8, lid 6, Wet IB 2001.

Een man woonde het hele jaar 2017 in Duitsland. Hij ontving in 2017 uit Nederland twee pensioenuitkeringen en een AOW-uitkering. Daarnaast had hij spaartegoeden, waaruit hij in 2017 in totaal € 649 rente had ontvangen. De man gaf in zijn aangifte IB 2017 aan dat hij aangemerkt kon worden als KBB. De inspecteur vond dat de man niet aan de inkomenseis voldeed. Daardoor had de man volgens de inspecteur geen recht op aftrek voor onderhoudsverplichtingen. Verder hield hij geen rekening met het IB-deel van de heffingskortingen. De man ging in beroep en stelde dat hij wel voldeed aan de inkomenseis. Volgens hem moest het box 3-inkomen niet worden gesteld op het forfaitaire rendement, maar op het werkelijk door hem behaalde rendement (€ 649), waardoor 99,13% van het wereldinkomen in Nederland was onderworpen aan heffing.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2022:2465) verwees naar het Kerstarrest van de Hoge Raad van 24 december 2021 en besliste dat het werkelijk rendement in 2017 lager was dan het in aanmerking te nemen rendement op grond van de vermogensmix zoals die uit de wet volgde (dat zou € 15.345 zijn). De Rechtbank zag gelet op het Kerstarrest aanleiding om voor de inkomensdefinitie van artikel 7.8, lid 6, Wet IB 2001 aan te sluiten bij het werkelijk rendement. De Rechtbank bepaalde daarom het belastbaar inkomen uit sparen en beleggen in 2017 op € 649. De man kon dan worden aangemerkt als KBB zodat de inspecteur rekening moest houden met de algemene heffingskorting, het IB-deel van de ouderenkorting en de alleenstaande ouderenkorting. Omdat hij KBB was, had hij ook recht op aftrek in verband met onderhoudsverplichtingen voor zijn ex-echtgenote.

Compensatie-operatie box 3 gaat eindelijk van start

23 augustus 2022

De opzet van de heffing op spaargeld en beleggingen is in strijd met Europese grondrechten. Zo oordeelde de Hoge Raad op 24 december 2021 in het arrest over box 3 'nieuwe stijl'. Sindsdien is het kabinet aan het bedenken hoe de compensatie eruit moet komen te zien en vooral wat de doelgroep van de compensatie moet zijn. Het beleidsbesluit waar het 'rechtsherstel' op gebaseerd wordt, is op 1 juli 2022 in werking getreden. Dat betekent dat de Belastingdienst aan de slag kan met de compensatie van de eerste groepen belastingplichtigen.

In het beleidsbesluit geeft staatssecretaris Van Rij aan dat het alleen gaat om aanslagen inkomstenbelasting voor de jaren 2017 tot en met 2022 en om de volgende drie groepen:

- Belastingplichtigen die in een kalenderjaar op tijd bezwaar hebben gemaakt en van wie dit bezwaar is aangemerkt als 'massaal bezwaar'.
- Belastingplichtigen van wie de aanslag inkomstenbelasting (met daarin box 3-vermogen) nog niet onherroepelijk vaststond op het moment van het arrest van de Hoge Raad en die niet onder de massaal bezwaarprocedure vallen. En belastingplichtigen van wie de aanslag (met box 3-vermogen) na 24 december 2021 en vóór 1 juli 2022 is vastgesteld zonder dat er rekening is gehouden met het Hoge Raad-arrest.
- Belastingplichtigen van wie de aanslag (met daarin voordeel in box 3) op het moment van inwerkingtreding van het besluit nog niet is vastgesteld. Denk aan de aanslag over 2022.

Er volgt alléén compensatie als het box 3-inkomen volgens de berekening met forfaits uit het beleidsbesluit lager uitvalt dan wat eerder is vastgesteld op basis van de wet. De compensatie zou zo veel mogelijk geautomatiseerd moeten verlopen, waardoor belastingplichtigen in principe zelf geen actie hoeven te ondernemen.

Eenmalige bijdrage einde contract verrekenen met bijtelling?

23 augustus 2022

Kan ik de eenmalige bijdrage die ik betaal voor de beëindiging van het contract van mijn leaseauto verrekenen met de bijtelling en zo ja, hoe moet ik dit dan aanpakken?

Antwoord

Als u als werknemer het leasecontract van uw auto van de zaak voortijdig beëindigt, zal de leasemaatschappij een compensatie willen hebben voor de door haar gederfde inkomsten. De afkoopsom is meestal gerelateerd aan de resterende duur van het leasecontract. De afkoopsom kan al snel enige duizenden euro's bedragen. Of deze aftrekbaar is, is afhankelijk van hetgeen u en uw werkgever hierover geregeld hebben in de overeenkomst. Voor een aftrek is vereist dat u bij het aangaan van de leaseovereenkomst met uw werkgever bent overeengekomen dat de afkoopsom een bijdrage vormt vanwege uw privégebruik van de auto van de zaak. Daarnaast moet u de boete aan uw werkgever betalen en niet rechtstreeks aan de leasemaatschappij. Is aan deze voorwaarden voldaan, dan kunt u de afkoopsom in mindering brengen op de bijtelling vanwege het privégebruik in het betreffende jaar. Let u er wel op dat de bijtelling vanwege het privégebruik van de auto van de zaak niet negatief kan worden door de betaling van de afkoopsom. Houd er dus rekening mee dat wanneer u in het begin van het jaar vertrekt de bijtelling nog gering kan zijn. Bij een grotere afkoopsom levert dit voor u dus geen negatieve bijtelling van de auto van de zaak op.

Werkgevers moeten om deze reden de ontbinding van het leasecontract altijd zorgvuldig plannen. Een aan het begin van het jaar vertrekkende werknemer is er namelijk bij gebaat als het leasecontract het voorafgaande jaar al ontbonden wordt, bijvoorbeeld op 31 december van het kalenderjaar. Zodoende kan de afkoopsom wel volledig of in ieder geval grotendeels verrekend worden met de bijtelling.

Betalingen aan derden doorgeven aan fiscus

23 augustus 2022

Als u bepaalde werkzaamheden of diensten tegen betaling heeft uitbesteed, moet u mogelijk aan de Belastingdienst doorgeven welke bedragen u hiervoor heeft uitbetaald. De wijze waarop u dit moet doen, is vanaf 2022 veranderd. Zo heeft u nu een renseigneringsverplichting waardoor u ook weer het burgerservicenummer (BSN) mag doorgeven.

Betalingen aan derden moet u aangeven bij de Belastingdienst. Zulke derdenbetalingen doet u voor bepaalde werkzaamheden en diensten. Denk daarbij aan betalingen aan sprekers en auteurs of betalingen aan freelancers voor het schoonmaken.

U moet de betalingen doorgeven als de derde voldoet aan de volgende voorwaarden:

- Hij is niet bij u in dienstbetrekking.
- Hij voert de werkzaamheden of diensten niet uit als een ondernemer (hij stuurt geen factuur of een factuur zonder BTW).

Vervangen per 1 januari 2022

Derdenbetalingen in 2021 moest u nog via het IB47-formulier doorgeven. Maar voor betalingen vanaf 1 januari 2022 is dit proces deels vervangen door de renseigneringsverplichting. Hierdoor mag u weer het burgerservicenummer (BSN) van de derde doorgeven, iets wat door de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) niet langer mocht.

De nieuwe wettelijke renseigneringsverplichting vervangt niet het hele bestaande aanleverproces. Het bestaande proces – dus zonder het BSN – blijft nog bestaan voor betalingen die niet onder de renseigneringsverplichting vallen. Omdat de fiscus met de regeling informatie wil krijgen over betalingen die naar verwachting tot de inkomsten uit overige werkzaamheden zullen behoren, vallen betalingen voor de volgende werkzaamheden en diensten niet onder de renseigneringsverplichting:

- werkzaamheden en diensten die zijn verricht door een werknemer, artiest of beroepssporter of lid van een buitenlands gezelschap, of een inwoner van een ander land die als artiest, beroepssporter of lid van een gezelschap geen belasting verschuldigd is in Nederland;
- de vergoedingen voor een auteursrecht of naburig recht aan erfgenamen;
- werkzaamheden en diensten waarvoor u een factuur betaalde waarop de BTW is vermeld;
- werkzaamheden van een vrijwilliger.

Onderscheid tussen betalers

Verder maakt de Belastingdienst vanaf 1 januari 2022 voor derdenbetalingen onderscheid tussen inhoudingsplichtige betalers en niet-inhoudingsplichtige betalers. De fiscus beschouwt ondernemingen met een loonheffingsnummer als inhoudingsplichtigen en de ondernemingen zonder dit nummer als niet-inhoudingsplichtigen. Dit artikel richt zich op u als de inhoudingsplichtige.

Verplichte aanlevering

De fiscus nodigt u – als inhoudingsplichtige – niet meer uit om de gegevens over betaalde bedragen aan derden aan te leveren. Vanaf 1 januari bent u namelijk verplicht dit te doen. Bovendien moet u gegevens over betalingen in 2022 in januari 2023 aanleveren. Dit mag dus niet in 2022.

Van betalingen in 2023 kunt u de gegevens wel aanleveren wanneer het u uitkomt – bijvoorbeeld per maand – maar uiterlijk op 31 januari van het jaar na het jaar waarin u de bedragen betaalt.

U geeft de volgende gegevens door aan de Belastingdienst:

- de naam, het adres, het BSN en de geboortedatum van de ontvanger van de betaling;
- de in het kalenderjaar betaalde bedragen inclusief eventuele kostenvergoedingen.

Zorg ervoor dat u alle benodigde gegevens van derden al verzamelt bij de uitbetaling. Zo voorkomt u problemen bij het indienen van de gegevens in januari 2023.

Vooraf invullen aangifte IB

De gegevens die u aanlevert, gebruikt de Belastingdienst voor de aangifte IB van degene die het uitbetaalde bedrag heeft gekregen. De fiscus kan dan zijn aangifte vooraf invullen met de gegevens en de aangifte beter beoordelen. De renseigneringsverplichting geldt slechts voor twee groepen administratieplichtigen. Het IB47 formulier - dus zonder uitvraag van BSN - blijft beschikbaar voor andere partijen die een opdracht tot werkzaamheden hebben gegeven en de uitbetaling hebben verricht.

Waarom moest er eigenlijk worden overgestapt naar een ander systeem?

Waarom moest er op een ander systeem voor de verwerking van betalingen aan derden worden overgestapt? Met het formulier IB47 vroeg de Belastingdienst betalingsgegevens op bij ondernemingen die betalingen aan derden deden. Het ging dan om derden voor wie de betaling in de aangifte IB als resultaat uit overige werkzaamheden opgenomen moest worden. De Belastingdienst heeft deze gegevens nodig omdat ze worden gebruikt voor de controle van de aangifte IB en voor het vullen van de vooraf ingevulde aangifte. Met behulp van het BSN kon de Belastingdienst de betalingsgegevens koppelen aan de juiste persoon. Voorheen werd daarom via het IB47-formulier ook het BSN van de betreffende derde opgevraagd. Toen begin 2018 bleek dat hiervoor onvoldoende wettelijke grondslag was, is de Belastingdienst hiermee gestopt. Omdat voor de belastingheffing de gegevens en inlichtingen uit het formulier IB47 van groot belang zijn, is onderzocht hoe binnen de wettelijke kaders deze gegevens en inlichtingen toch opgevraagd kunnen worden onder vermelding van het BSN. De nieuwe bepaling in de wet vormt hiervoor een grondslag zodat voor de diegenen die hieronder vallen, de belemmering wordt verholpen.

Uiterlijk 31 januari 2023 gegevens aanleveren

De nieuwe renseigneringsverplichting is met ingang van 1 januari 2022 in werking getreden. De gegevens over een bepaald kalenderjaar moeten na afloop van dat kalenderjaar uiterlijk op 31 januari worden aangeleverd. Dit betekent voor de administratieplichtigen die onder de reikwijdte van de nieuwe renseigneringsverplichting vallen, dat zij uiterlijk op 31 januari 2023 voor de eerste keer de betreffende gegevens bij de Belastingdienst moeten aanleveren.

Aanmerkelijkbelanghouder zelf verantwoordelijk voor adreswijziging na emigratie

23 augustus 2022

De gevolgen van het niet doorgeven van een adreswijziging komen volgens Hof Den Bosch in onderstaande zaak voor rekening van de emigrant.

Een Nederlander emigreerde in 2011 naar Zuid-Afrika. Hij hield alle aandelen een holding met twee werkmaatschappijen. In 2011 richtte hij een vennootschap naar het recht van de Seychellen op en droeg zijn aandelen in zijn holding voor € 1 over aan de nieuwe vennootschap. Hij bleef wel bestuurder van zijn holding. Hij deed voor de jaren 2013 tot en met 2017 geen aangifte IB. De inspecteur legde de inmiddels naar China verhuisde emigrant (navorderings)aanslagen IB op over 2011 en 2013 tot en met 2017 met boeten en verstuurde deze naar het in de gemeentelijke basisadministratie bekende adres van de man in Zuid-Afrika. De man maakte in januari 2018 bezwaar tegen de navorderingsaanslag over 2011 en in februari 2019 tegen de (navorderings)aanslagen over 2013 tot en met 2017. De inspecteur verklaarde de bezwaren niet-ontvankelijk vanwege termijnoverschrijding.

Hof Den Bosch (ECLI:NL:GHSHE:2022:1285) vond het volstrekt niet aannemelijk dat de aanslagen vanwege de gebruikte adressering, die volgens de emigrant in strijd zou zijn met de regels van de Universal Postal Union, hem geen van alle zouden hebben bereikt. Het niet-ontvangen van de aanslagen kwam voor rekening en risico van de man omdat hij zijn adreswijziging(en) niet had doorgegeven aan de Belastingdienst, terwijl hij er in 2011, ten tijde van zijn emigratie, niet van mocht uitgaan dat hij geen fiscale relatie meer had met Nederland, omdat hij ook met de Seychellen-structuur een aanmerkelijk belang had in de holding. Het Hof was het wel met de emigrant eens dat er geen aanknopingspunten waren voor de veronderstelling dat de Seychellenstructuur was gebaseerd op fiscale motieven en de inspecteur had bovendien niet gesteld dat dergelijke motieven doorslaggevend waren. Het Hof besliste dat het niet duidelijk was wat de emigrant, die een fiscale leek was en aan wie een op niet-fiscale motieven gebaseerde structuur was geadviseerd en verkocht, werd verweten. De vergrijpboeten over 2013 en 2014 moesten daarom worden vernietigd.

Verlegging heffingsmoment aandelenopties start-ups

23 augustus 2022

Werkgevers met een start-up kunnen meestal nog geen hoge lonen betalen aan hun werknemers. Soms geven ze daarom rechten op aandelenopties uit. Het uitreiken van een aandelenoptierecht is een vorm van loon. Op het moment dat een werknemer zijn aandelenoptierecht inruilt voor aandelen van de organisatie moet de werkgever loonheffingen inhouden en afdragen. Maar op dit moment hebben start-ups op het heffingsmoment van uitoefening van de opties niet altijd voldoende geld in kas om de loonheffingen te betalen. Het kabinet wil daarom het heffingsmoment op aandelenoptierechten bij start-ups en scale-ups verleggen naar het moment waarop de aandelen kunnen worden verhandeld. Het wetsvoorstel die dit mogelijk moet maken, is aangenomen door de Tweede Kamer. De minister van Economische Zaken en Klimaat liet aan de Tweede Kamer weten dat de wet in elk geval niet vóór 1 januari 2023 in werking zal treden.

De Tweede Kamer nam ook de volgende moties aan met de volgende verzoeken aan de regering:

- samen met sociale partners bekijken welke belemmeringen er bestaan om winstdelingsregelingen, ongeacht de vorm hiervan, breder toegankelijk te maken voor alle werknemers;
- bij de monitoring van de effecten van de regeling een onderscheid maken bij de omvang van organisaties;
- de wet drie jaar (in plaats van vijf jaar) na de inwerkingtreding evalueren en daarin een onderscheid maken tussen start-ups en scale-ups enerzijds en grotere organisaties anderzijds.

Scheidingsregeling eigen woning alleen bij mede-eigendom

23 augustus 2022

De scheidingsregeling voor de eigen woning kan niet toegepast worden als er geen sprake is van mede-eigendom. Dat kan de juridische of economische eigendom zijn, maar als van geen van beide sprake is dan geldt de scheidingsregeling niet.

Een man was tot 21 november 2014 buiten iedere gemeenschap van goederen gehuwd. De echtelijke woning was voor 100% eigendom van de vrouw. De man diende in 2013 een verzoek tot echtscheiding in en liet zich per 1 december 2013 uitschrijven op het adres van de woning. De vrouw bleef in de woning wonen. Op de woning zat een hypotheek waarvoor de man en de vrouw beiden hoofdelijk aansprakelijk waren. De man betaalde in 2013 de volledige hypotheekrente en trok dat bedrag in zijn aangifte IB af. De man en de vrouw kozen in 2013 niet voor voljaarspartnerschap. De inspecteur corrigeerde de aftrek van de hypotheekrente bij de man. Hij weigerde de in december 2013 betaalde hypotheekrente van € 1.098. De man ging in beroep. Hof Den Bosch besliste dat de tweejaarstermijn van artikel 3.111, lid 4, Wet IB 2001 voor de man doorliep in december 2013. De helft van het bedrag van € 1.098 was aftrekbaar als eigenwoningrente en de andere helft als alimentatie voor de ex-echtgenote. De staatssecretaris ging in cassatie en stelde dat de man geen recht had op aftrek van eigenwoningrente, omdat de woning niet in eigendom was.

De Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2022:765) was het met de staatssecretaris eens dat de uit artikel 3.111, lid 1, letter a, Wet IB 2001 volgende voorwaarden ook van toepassing bleven. De Hoge Raad verwees de zaak naar Hof Arnhem-Leeuwarden voor een onderzoek naar de vraag of de man in 2013 economisch (mede)-eigenaar was van de woning, in welk geval artikel 3.111, lid 4, Wet IB 2001 wel van toepassing zou zijn en naar de vraag of het bedrag van € 549 anders aftrekbaar was als onderhoudsverplichting.

Commentaar

De scheidingsregeling van artikel 3.111, lid 4, Wet IB 2001 geeft een overbruggingsperiode van twee jaar waarin de voormalige eigen woning onder voorwaarden door de gewezen partner die de woning heeft verlaten toch als eigen woning voor de Wet IB 2001 kan worden aangemerkt. Artikel 3.111, lid 4, Wet IB 2001 ziet slechts op de situatie waarin een woning wel eigendom van de belastingplichtige is, maar niet langer als hoofdverblijf ter beschikking staat en het door de gewezen partner wel als hoofdverblijf wordt gebruikt.

Afschaffing oudedagsreserve: hoe gaat u nu sparen?

23 augustus 2022

U kunt als ondernemer voor de inkomstenbelasting fiscaal gunstig sparen voor uw oude dag door een oudedagsreserve te vormen. Deze reserve vormt u door jaarlijks een deel van uw winst te reserveren voor uw oudedagsvoorziening. Het kabinet wil de oudedagsreserve per 2023 afschaffen, omdat deze nu ook al weinig door ondernemers benut wordt. Bovendien wordt met de Wet toekomst pensioenen ook voor IB-ondernemers de ruimte vergroot om fiscaal gefaciliteerd pensioen op te bouwen in de derde pijler. Bestaande oudedagsreserves kunt u volgens de huidige regels op twee manieren afwickelen. U kunt het bedrag afstorten als lijfrente, of er vindt een verplichte vrijval van de reserve plaats en u voegt dat bedrag toe aan de winst. Na de afschaffing van de oudedagsreserve kunt u dus een lijfrente storten bij een bank of verzekeraar. De inleg hiervoor is in principe aftrekbaar en de uitkering van de lijfrente is te zijner tijd belast.

Handel in cryptovaluta geen bron van inkomen: koerswinst in box 1 onbelast

23 augustus 2022

Rechtbank Gelderland heeft beslist dat het handelen in cryptocurrency met behulp van een zelfontwikkelde "trading bot" niet belast was in box 1.

Een man handelde in cryptovaluta. Hij maakte daarbij gebruik van een door hemzelf ontwikkelde "trading bot". Dat was een algoritme dat keek naar de koersverschillen zoals die zich met betrekking tot dezelfde cryptovaluta konden voordoen op verschillende handelsplatforms. Naast het arbitrage resultaat werden ook positieve koersresultaten behaald als gevolg van de waarde stijging van de diverse cryptovaluta die de man in portefeuille had. De inspecteur corrigeerde de aangifte over 2017 met een winst uit onderneming van ruim € 10,5 mln en een box 3-vermogen van € 0,4 mln. De man ging in beroep en stelde dat niet aan de bronvereisten was voldaan.

Rechtbank Gelderland

(ECLI:NL:RBGEL:2022:2836) besliste dat

de inspecteur wel aannemelijk had gemaakt dat was deelgenomen aan het economisch verkeer en voordeel was beoogd. Er waren immers vele duizenden transacties verricht op diverse cryptobeurzen die voor het publiek toegankelijk waren. De inspecteur had volgens de Rechtbank echter niet aannemelijk gemaakt dat sprake was van structureel positieve resultaten die in causaal verband stonden tot verrichte extra arbeid. Cryptovaluta waren namelijk, gelet op de grote koersuitslagen, aan te merken als hoog speculatieve vermogenstitels. Dit bleek ook uit het feit dat de man na het goede jaar 2017, in 2018 aanzienlijke verliezen had geleden. Dit waren weliswaar feiten en omstandigheden die in een later jaar hadden plaatsgevonden, maar deze mochten worden meegewogen bij de beantwoording van de vraag of sprake was van een objectieve voordeelsverwachting. Daarnaast vond de Rechtbank dat de inspecteur het verband tussen de veronderstelde extra arbeid en de positieve resultaten niet aannemelijk had gemaakt. Dat de man naast zijn werk arbeid had in 2015 en een algoritme had geschreven waarmee hij de cryptovalutamarkt was opgegaan, betekende nog niet dat de winst kon worden toegeschreven aan die arbeid. Het positieve resultaat van vooral 2017 was volgens de Rechtbank vooral toe te schrijven aan de gestegen koersen van de diverse, hoog speculatieve, cryptovaluta. En dat was iets waarop de man geen invloed had kunnen uitoefenen, althans dat was niet gebleken. Volgens de Rechtbank was speculatie het overheersende element van de activiteiten en was geen sprake van een objectieve voordeelsverwachting die was te koppelen aan "extra" arbeid en was er daarom geen sprake van een bron van inkomen.

Minimumuurloon en hogere loonkostensubsidie per 2024

23 augustus 2022

Nederland kent sinds 1969 het wettelijk minimumloon. De hoogte van het minimumloon wordt tweemaal per jaar aangepast. Daarbij wordt altijd uitgegaan van een minimumloon per maand, maar niet per uur. De hoogte van het (niet wettelijk vastgelegde) minimumloon per uur wordt ook halfjaarlijks gepubliceerd, maar hangt af van het aantal uren dat een fulltime werkweek bedraagt in een organisatie. Bij sommige organisaties werken fulltimers 40 uur per week, bij andere bijvoorbeeld 38 of 36 uur. Het minimumloon dat iemand per uur verdient, is daardoor niet eenduidig in de wet bepaald en afhankelijk van de sector waarin iemand werkzaam is. Met de Wet invoering minimumuurloon wil het kabinet een eerlijker en transparanter minimumloon. De hoogte van het uurloon wordt dan voor iedereen gelijk en inzichtelijker, en hangt dan niet meer af van hoeveel uur per week een werknemer werkt. In juni 2022 ging de Tweede Kamer akkoord met het initiatiefwetsvoorstel voor de Wet invoering minimumuurloon. De beoogde ingangsdatum is 1 januari 2024.

De invoering van het minimumuurloon heeft ook gevolgen voor de loonkostensubsidie. Deze subsidie compenseert werkgevers voor het verschil tussen het minimumloon dat de werkgever moet betalen en de loonwaarde van de werknemer met een arbeidsbeperking. De invoering van een uurloon op basis van een werkweek van 36 uur, verhoogt de arbeidskosten die werkgevers maken voor minimumloonverdieners met een werkweek van meer dan 36 uur. Dit geldt ook voor de werknemers in de doelgroep loonkostensubsidie. Het verschil tussen de hogere arbeidskosten en de loonwaarde wordt groter en de loonkostensubsidie daardoor ook.

Belastingrente door automatische en foute verliesverrekening van 1.220 naar 50 dagen

23 augustus 2022

Rechtbank Gelderland vermindert in de volgende zaak de te betalen belastingrente, omdat de inspecteur de verschuldigde belasting het grootste deel van de renteperiode al onder zich had.

De aanslag IB 2016 van een man werd op 7 augustus 2020 opgelegd. Hij moest € 373 betalen. Over 2019 deed de man aangifte van een verlies. Daardoor werd € 35.090 aan verlies achterwaarts verrekend met 2016 en ontving hij een teruggave van € 9.752. Belastingrente werd niet vergoed. Daarna bleek echter dat de aangifte over 2019 ten onrechte was gedaan naar een verlies. Op 21 september 2020 werd de verrekening van het verlies teruggenomen en legde de inspecteur een navorderingsaanslag over 2016 op. Daarbij werd € 1.224 aan belastingrente in rekening gebracht. De belastingrente was berekend over de periode 1 juli 2017-20 november 2020; dit waren 1.220 dagen. De man ging in beroep en stelde dat de belastingrente onevenredig was omdat hij maar 60 dagen de beschikking had gehad over het nagevorderde bedrag.

Rechtbank Gelderland

(ECLI:NL:RBGEL:2022:468) besliste dat

een strikte wetstoepassing in dit geval ertoe leidde dat de belastingrente werd berekend alsof sprake was van een verzuim.

Er was echter geen sprake van een verzuim met betrekking tot de aangifte over 2016.

Het verzuim deed zich voor in de aangifte over 2019. Dit verzuim had tot

achterwaartse verliesverrekening met het jaar 2016 geleid. De man had niet om deze

verliesverrekening verzocht maar deze was automatisch toegepast, nog voordat de

verliesvaststellingsbeschikking 2019 onherroepelijk vaststond. Per saldo had de

inspecteur de over 2016 verschuldigde belasting in nagenoeg de gehele periode

waarover belastingrente in rekening was gebracht onder zich gehad. Volgens de

Rechtbank was het berekenen van

belastingrente over 1.220 dagen zodanig onevenredig dat deze periode beperkt

moest worden. De Rechtbank sloot aan bij de periode waarover de belastingrente

berekend had moeten worden als ware het

gegaan over het belastingjaar 2019. De rechter liet de periode waarover rente werd berekend, aanvangen op 1 juli 2020 en eindigen op 20 november 2020. De Rechtbank stelde de belastingrente vast op € 54.

Commentaar

In bepaalde situaties waarin de systematiek van de belastingrente te hard uitpakt, krijgt de inspecteur vanaf 1 januari 2023 de mogelijkheid om maatwerk te leveren door de rente te verminderen. Hierdoor kan rekening worden gehouden met periodes waarin (een deel van) het te betalen bedrag aan belasting al was gegeven.

Werkgever kan correctiebericht soms achterwege laten

23 augustus 2022

Met de aangifte loonheffingen levert u de inkomensgegevens aan de Belastingdienst. Deze gegevens komen terecht in de polisadministratie en dienen als basis voor het vaststellen van onder meer uitkeringen en toeslagen van de werknemers. Het is dus belangrijk dat u de aangifte loonheffingen goed invult. Fouten moet u dan ook corrigeren met een correctiebericht. De staatssecretaris van Financiën keurt echter in het geactualiseerde Besluit correctieverplichting goed dat werkgevers geen correctiebericht meer hoeven te sturen over tijdvakken voorafgaand aan het lopende kalenderjaar. Dit geldt ook voor correcties voor aangiftes die vier of vijf jaar geleden zijn gedaan met een salarissoftware die niet meer bestaat. De goedkeuring geldt voor correcties op:

- **Werknemersniveau:** het gaat hier om loonheffingen die de inspecteur naeft via eindheffing. Ook moet het gaan om loonbestanddelen of tariefsverschillen die niet of moeilijk te herleiden zijn tot een individuele werknemer. En die zich daarom bij naheffing van loonheffing zouden lenen voor naheffing via eindheffing.
- **Collectief niveau:** het gaat hier om correcties in het collectieve deel van de aangifte loonheffingen die de individuele werknemersgegevens niet raken. De kosten van de werkgever staan bovendien niet in verhouding tot het belang van de organisaties die de gegevens uit de polisadministratie gebruiken.

Aan deze goedkeuring zijn de volgende voorwaarden verbonden:

- U maakt aannemelijk dat de werknemer geen onevenredig nadeel ondervindt voor zijn eventuele uitkeringsrechten voor de werknemersverzekeringen.
- Als u te weinig loonheffingen heeft afgedragen, legt de Belastingdienst een naheffingsaanslag op. Heeft u te veel loonheffingen afgedragen, dan stelt de fiscus een ambtshalve vermindering of teruggaaf vast.

Vergrijpboete van € 25.000 voor jaar na jaar niet-indienen aangifte inkomstenbelasting

23 augustus 2022

Hof Den Haag heeft beslist dat een belastingplichtige die stelselmatig geen aangiften indiende, opzet kon worden verweten en dat daarom terecht een vergrijpboete was opgelegd. Het Hof matigde de vergrijpboete van € 59.550 wel tot € 25.000.

Een vrouw ontving een ambtshalve aanslag IB 2015 met een vergrijpboete van 150% (€ 59.550), omdat zij volgens de inspecteur opzettelijk geen aangifte had ingediend. Zij was verschillende keren in de gelegenheid gesteld aangifte te doen, maar had de aangifte net als voorgaande jaren niet ingediend. Ook voor 2016 ontving zij een ambtshalve aanslag IB met een verzuimboete van € 5.278 voor het stelselmatig niet-doen van aangifte.

Rechtbank Den Haag verminderde de vergrijpboete voor 2015. Er was weliswaar structureel geen of te laat aangifte gedaan, maar dit had niet eerder geleid tot een vergrijpboete. Als de inspecteur de (op zichzelf begrijpelijke) bedoeling had de strafmaat geleidelijk te verhogen, dan lag het volgens de Rechtbank niet in de rede om in 2015 een vergrijpboete van maar liefst 150% op te leggen. Vooral niet nu voor 2016 weer een verzuimboete was opgelegd terwijl de feitelijke situatie niet afweek van die voor 2015. De Rechtbank matigde de boete tot het bedrag van de maximale verzuimboete, te weten € 5.278. Zowel de vrouw als de inspecteur ging in hoger beroep.

Hof Den Haag (ECLI:NL:GHDHA:2022:793) besliste dat geen rechtsregel zich verzette tegen het opleggen van een vergrijpboete nadat jarenlang wegens hetzelfde doen of nalaten een verzuimboete was opgelegd. Het ging erom of de inspecteur kon bewijzen dat sprake was van opzet en daarin was hij geslaagd. De vrouw moest ieder jaar worden uitgenodigd, herinnerd en aangemaand, zonder dat zij zelf de vereiste aangifte deed. Daarmee aanvaardde zij bewust de aanmerkelijke kans dat te weinig belasting werd geheven. Ze had een aanzienlijk vermogen en inmiddels wist zij dat zij hiervan aangifte moest doen. Dat in 2016 - per abuis - een verzuimboete was opgelegd en dat daarvoor jarenlang verzuimboeten waren opgelegd, maakte het opzet op de weigering aangifte te doen niet anders. De vergrijpboete was volgens het Hof wel absoluut en relatief aanzienlijk in vergelijking met de verzuimboeten en met 150% van de IB op zichzelf zeer fors. Ook was het de eerste vergrijpboete die aan was opgelegd. Het Hof zag matigde de vergrijpboete daarom tot € 25.000. De verzuimboete voor 2016 naar het wettelijk maximum van € 5.278 was volgens het Hof passend en geboden.

Wanneer is fiscale mediation een optie?

23 augustus 2022

Ik ben verwickeld in een geschil met de Belastingdienst, wanneer is mediation een mogelijkheid om dit op te lossen zonder de rechter?

Antwoord

Heeft u een geschil met de Belastingdienst dan hoeft de stap naar de rechter niet altijd als de beste en enige vervolgstap worden gezien. Mediation kan namelijk ook tot een bevredigende oplossing leiden. En is misschien dus ook wel iets voor uw geschil. Bij mediation probeert u samen met de belastinginspecteur een oplossing te vinden voor uw fiscale dispuut onder begeleiding van een onafhankelijke en professionele conflictbemiddelaar, de mediator. De fiscale mediation bestaat uit één of meerdere gesprekken, zowel met beide partijen als met ieder van de partijen afzonderlijk. De mediator probeert te achterhalen waar het geschil in essentie over gaat. Vervolgens begeleidt hij de beide partijen in hun onderhandelingen. Het uiteindelijke doel is om te komen tot een voor u en de belastinginspecteur zo bevredigend mogelijke fiscale oplossing.

Een voorbeeld van een conflict waarbij mediation de kou uit de lucht kan halen, is een situatie waarbij de inspecteur denkt dat er iets niet in orde is en informatie hierover vraagt. Een mediator kan de Belastingdienst vragen om de context van de vraag toe te lichten en aan u uit te leggen hoe u door de gevraagde informatie te verstrekken het vertrouwen van de Belastingdienst kan winnen.

Mediation mag niet worden toegepast bij een strafrechtelijk conflict of een zuiver juridische vraag. In dit laatste geval gaat het om een geschil over de specifieke uitleg van een wetsbepaling. Mediation is wel toepasbaar:

- bij een geschil dat is ontstaan tijdens de controle;
- als u een bezwaarschrift heeft ingediend;
- als u een beroepschrift heeft ingediend;
- als u een klacht heeft ingediend;

in alle andere situaties van een fiscaal geschil. Zowel u als de inspecteur kan het initiatief tot mediation nemen. Voor een mediationverzoek kunt u contact opnemen met de mediationcoördinator van de Belastingdienst. Is het geschil geschikt voor mediation, dan benadert deze de inspecteur. Zijn beide partijen akkoord met de mediation, dan wordt een mediator aan de zaak gekoppeld.

Fiscale mediation kan diverse voordelen met zich meebrengen boven een gang naar de rechter. Om te beginnen verloopt de mediationprocedure beduidend sneller dan een gerechtelijke procedure en heeft u dus veel sneller duidelijkheid over wat er bijvoorbeeld betaald moet worden. Soms lopen er ook tegelijkertijd meerdere bezwaren, beroepen of klachten die allemaal met elkaar te maken hebben. In de reguliere situatie

kunnen deze zaken niet altijd samenhangend worden behandeld waardoor meerdere procedures vereist zijn. Bij mediation kan dit wel.

Een groot deel van de mediations bij de Belastingdienst kent een bevredigende afloop. Mediation is maatwerk. U en de inspecteur bepalen onder begeleiding van de mediator wat er in de uiteindelijke vaststellingsovereenkomst komt te staan. Na een geslaagde mediation kan de verstandhouding tussen u en de fiscus vaak veel beter zijn dan na een juridische procedure.

Aan mediation zijn in principe geen kosten verbonden, behalve de kosten die u zelf maakt, zoals bijvoorbeeld de kosten van een door u ingehuurde belastingadviseur. De Belastingdienst betaalt de kosten van de mediator.

Bij onzuivere pensioenregeling meteen betalen

23 augustus 2022

Werknemers kunnen vaak via hun werkgever een aanvullend pensioen opbouwen. Deze pensioenregeling valt onder de omkeerregel in de loonbelasting. Dit betekent dat de pensioenaanspraak nu onbelast is en pas belast wordt bij uitkering van het pensioen. De belastingheffing wordt dus uitgesteld. Maar dan moet de pensioenregeling wel binnen de fiscale kaders blijven. Overschrijdt de pensioenregeling ergens die fiscale kaders, dan is de omkeerregel niet meer van toepassing. Er is dan sprake van een onzuivere pensioenregeling en dit heeft grote financiële gevolgen voor de werknemer:

- De werknemer moet direct belasting betalen over de waarde van de pensioenregeling en hoeft over de pensioenuitkering later geen belasting te betalen.
- De pensioenpremies zijn niet langer vrijgesteld en worden voortaan direct belast.
- De werknemer moet 20% revisierente betalen, omdat ten onrechte een fiscaal voordeel is genoten.

Ondanks bewoning door vader erfbelasting op woning niet lager

23 augustus 2022

Rechtbank Gelderland beslist in de volgende zaak dat de bewoning van de vader van de door zijn kinderen van hun moeder geërfde woning niet tot een lage waarde van die woning voor de erfbelasting leidde.

Een vrouw overleed op 30 juli 2018. Zij was in koude uitsluiting gehuwd en had in haar testament haar echtgenoot onterfd en haar twee kinderen tot erfgenamen benoemd. De nalatenschap bestond onder meer uit een eigen woning waarin vader bleef wonen. Op 6 december 2018 stelde de notaris een conceptakte op voor de vestiging van een recht van vruchtgebruik op de woning voor de vader. In januari 2019 werd de vader echter ernstig ziek en hij overleed op 4 juli 2019. De conceptakte was in de tussenliggende periode niet gepasseerd. In de aangifte erfbelasting van de moeder gaven de kinderen namens hun vader een legaat niet vrij van recht aan. Dit legaat was gebaseerd op het levenslange recht van vruchtgebruik op de woning. De inspecteur hield echter geen rekening met het legaat. De kinderen gingen in beroep en stelden dat de inspecteur de aanslag erfbelasting op grond van artikel 53 SW moest verminderen.

Rechtbank Gelderland (ECLI:NL:RBGEL:2022:1917) was het niet eens met de kinderen. Artikel 53 SW kende een dubbele toets. Ten eerste moest een wilsrecht zijn uitgeoefend en ten tweede moest als gevolg van de uitoefening van dat wilsrecht een wijziging worden gebracht in de persoon van de verkrijger of het verkregene. Weliswaar had de vader een wilsrecht uitgeoefend, maar hierdoor werd niet automatisch een wijziging in het verkregene van de kinderen gebracht. Een recht van vruchtgebruik ontstond immers pas na vestiging of verjaring. Tot dat moment hadden de kinderen de volle eigendom van de eigen woning. Pas na de vestiging van dit recht wijzigde volgens de Rechtbank het verkregene. Dit werd niet anders door het feit dat de vader tot zijn overlijden in de woning was blijven wonen. Artikel 53 SW week af van de hoofdregel dat de aanslag erfbelasting werd opgelegd aan de hand van de omstandigheden zoals die bestonden ten tijde van het overlijden van de erflater. Deze bepaling moest daarom beperkt uitgelegd worden. In de uitleg zat, hoe lastig dat ook was, volgens de Rechtbank geen ruimte om rekening te houden met deze situatie. Wel wees de Rechtbank op de mogelijkheid om de staatssecretaris toepassing van de hardheidsclausule te vragen.

Tijdelijke UBO-regeling blijft tot 1 januari 2023

23 augustus 2022

Op 27 september 2022 ging het UBO-register, onderdeel van het Handelsregister van de Kamer van Koophandel (KvK), van start. In het UBO-register staan de gegevens van de 'ultimate beneficial owners' ofwel uiteindelijk belanghebbenden van vrijwel alle vennootschappen en andere juridische entiteiten die Nederland telt. Bij een BV is een UBO bijvoorbeeld een natuurlijke persoon die meer dan 25% van de aandelen, stemrechten of het eigendomsbelang houdt in de desbetreffende BV. Ondernemingen kregen tot en met 27 maart 2022 de tijd om de inschrijving in het UBO-register te regelen.

Veel ondernemingen wilden echter wachten op de uitspraak van het Europese Hof van Justitie over de geldigheid van het UBO-register. Maar dit arrest is er nog niet. Rond de deadline kwam er dan ook nog een groot aantal inschrijvingen binnen, waardoor er bij de KvK een achterstand is ontstaan met het verwerken van de registraties. Dit had ook gevolgen voor financiële instellingen, zoals banken en betaaldienstverleners. Zij moeten bij het aangaan van een nieuwe zakelijke relatie namelijk verplicht controleren of de onderneming de UBO's heeft ingeschreven in het register. Zo niet, dan mogen zij de klant in feite niet aannemen. Om dit op te lossen geldt tot 1 januari 2023 een tijdelijke regeling en die komt op het volgende neer:

- Financiële instellingen kunnen voorlopig volstaan met de bevestigingsmail die ondernemingen ontvangen bij de inschrijving in het UBO-register om vast te stellen dat de UBO-opgave is gedaan.
- Financiële instellingen krijgen de uitleg van de klant over welke UBO-gegevens zijn opgegeven en de bijbehorende onderliggende documentatie.
- Zodra de registratie is verwerkt door de KvK, moet de onderneming dit melden bij de financiële instelling.

Ex-firmant aansprakelijk voor BTW-schuld ontbonden vof

23 augustus 2022

De Hoge Raad beslist in de volgende zaak dat een voormalig vennoot van een vof aansprakelijk is voor de niet-betaalde BTW-schulden van de vof.

Een vof had twee firmanten, A en B. De vof kreeg naar aanleiding van de BTW-aangifte over het eerste kwartaal 2016 € 157.920 terug. Het bedrag werd echter uitbetaald op een privérekening van A. De vof deed vervolgens een suppletieaangifte over het eerste kwartaal 2016 van € 59.637 maar voldeed het bedrag niet. De inspecteur legde een naheffingsaanslag op, maar de vof betaalde die niet. De inspecteur stelde A als bestuurder van de vof aansprakelijk voor de niet-betaalde naheffingsaanslag en voor € 4.027 aan kosten, invorderingsrente en heffingsrente. Hof Den Haag handhaafde de aansprakelijkstelling. A ging in cassatie en stelde dat de vof was ontbonden doordat hij zich bij de KvK had laten uitschrijven als vennoot en aan zijn medevennoot had doorgegeven dat hij als vennoot zou uittreden. Omdat de beschikking aansprakelijkstelling was gegeven op het moment dat de vof was ontbonden, was volgens A niet langer artikel 33, lid 1, letter a, Invorderingswet van toepassing.

De Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2022:766) besliste dat de in artikel 33, lid 1, letter a, Invorderingswet bedoelde aansprakelijkheid van een bestuurder de belastingschulden betrof die waren ontstaan voor of tijdens de periode waarin de betrokkene bestuurder van de vof was. De aansprakelijkheid eindigde dus niet doordat de betrokkene ophield bestuurder van de vof te zijn en ook niet als de vof werd ontbonden. Voor zover het ging om belastingschulden van het lichaam die waren ontstaan voor of tijdens zijn bestuursperiode, was en bleef hij dus aansprakelijk, ook indien het niet-betalen daarvan niet het gevolg was van aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur, zoals vereist voor aansprakelijkheid op grond van artikel 33, lid 1, aanhef en letter c, Invorderingswet. De Hoge Raad was het wel met A eens dat de ontvanger de stelplicht en de bewijslast had dat het belopen van de bijkomende kosten aan A was te wijten en wees de zaak daarvoor naar Hof Amsterdam.

Commentaar

De vennoot kan zich niet verschuilen achter het feit dat hij uit de vennootschap is getreden voordat de aansprakelijkstelling is uitgebracht. Het is dan ook staande rechtspraak dat de gewezen bestuurder/vennoot aansprakelijk blijft voor schulden materieel ontstaan tijdens zijn bestuur. Het is wel van belang dat een aansprakelijkgestelde altijd het recht zou moeten hebben zich te kunnen disculperen.

Fiscale kaders van pensioen

23 augustus 2022

Het pensioen in de eerste pensioenpijler is natuurlijk geen vetpot. Werknemers kunnen daarom vaak via de werkgever een aanvullend pensioen opbouwen. Het pensioen via de werkgever in de tweede pijler moet aan veel wet- en regelgeving voldoen. Het is belangrijk dat een pensioenregeling binnen de fiscale kaders blijft want de financiële gevolgen van een 'onzuivere' regeling zijn heel groot.

Pensioen is in principe loon voor de werknemer. Om precies te zijn gaat het om uitgesteld loon van de werknemer. Een pensioenregeling valt echter onder de omkeerregel in de loonbelasting. Dit betekent: de pensioenaanspraak is nu onbelast en de pensioenuitkering is later belast. De belastingheffing wordt dus uitgesteld. Daarom betaalt een werknemer ook geen belasting over de premie die u als werkgever voor hem betaalt en is de eigen bijdrage van de werknemer fiscaal aftrekbaar. Maar dan moet de pensioenregeling wel binnen de fiscale kaders blijven.

Onzuivere pensioenregeling

Overschrijdt de pensioenregeling ergens die fiscale kaders, dan is de omkeerregel niet meer van toepassing (onzuivere pensioenregeling). Dit betekent dat:

- de werknemer direct belasting moet betalen over de waarde van de pensioenregeling;
- pensioenpremies niet langer vrijgesteld zijn en voortaan direct worden belast;
- de werknemer 20% revisierente moet betalen, omdat ten onrechte een fiscaal voordeel is genoten;
- de werknemer over de pensioenuitkering later geen belasting hoeft te betalen.

De gevolgen van een onzuivere pensioenregeling zijn dus drastisch. Daarom is het belangrijk dat een pensioenregeling binnen de fiscale kaders blijft.

Over welke loonbestanddelen pensioen opbouwen?

Over alle loonbestanddelen kan de werknemer pensioen opbouwen. Vaak bouwt een werknemer alleen pensioen op over het vaste jaarloon en de vakantietoeslag. Maar een werknemer mag ook pensioen opbouwen over andere (variabele) loonbestanddelen zoals een vaste of variabele dertiende maand, onregelmatigheidstoeslag, bonus en winstdeling. Er gelden echter wel drie belangrijke regels:

- Over de bijtelling auto van de zaak bouwt de werknemer geen pensioen op.
- In een eindloonregeling mag een werknemer alleen over de vaste loonbestanddelen pensioen opbouwen.
- Het pensioengevend loon is gemaximeerd op € 114.866 (2022). Over het meerdere kan de werknemer wel een nettopensioen opbouwen zonder toepassing van de omkeerregel. Het opgebouwde vermogen is dan vrijgesteld voor de box 3-heffing van de IB.

AOW-franchise

De AOW voorziet al deels in een inkomen voor de oude dag. Een werknemer mag daarom niet over het hele loon pensioen opbouwen. U moet de aanspraak op de AOW-uitkering dus eerst in mindering brengen op het pensioengevend loon, dat is de zogenoemde AOW-franchise.

Werkgevers en werknemers leiden de hoogte van de AOW-franchise af van de AOW-uitkering. Er bestaat een verschil per pensioensysteem. Voor 2022 gelden de volgende AOW-franchises:

- bij de middelloonregeling en beschikbarepremieregeling: € 14.802;
- bij de eindloonregeling: € 16.749.

Dit zijn de fiscaal minimale AOW-franchises. Een hogere franchise mag dus wel worden toegepast. Het gevolg is dan wel dat de werknemer over een kleiner deel van het loon pensioen opbouwt en ook dat de pensioenkosten lager zijn. Het pensioengevend loon minus de AOW-franchise resulteert in de pensioengrondslag. Een werknemer bouwt over die grondslag pensioen op (en dus niet over het hele loon!).

Voorgeschreven pensioenrichtleeftijd

De basis voor een pensioenregeling is de voorgeschreven pensioenrichtleeftijd. In 2022 is die 68 jaar. Als u de pensioenregeling baseert op een lagere pensioenrichtleeftijd, moet u ook de jaaropbouw verlagen. Let op dat het hierbij gaat om een richtleeftijd. Het is mogelijk om onder voorwaarden de feitelijke ingangsdatum te vervroegen of uit te stellen.

Jaarlijks bouwt de werknemer pensioen op over de pensioengrondslag. De hoogte is gemaximeerd en verschilt per pensioensysteem:

- middelloonregeling: 1,875% per jaar;
- eindloonregeling: 1,657% per jaar.

Het fiscaal maximale partnerpensioen bedraagt 70% van deze percentages. Is de pensioenrichtleeftijd lager dan 68 jaar (2022), dan moet u de jaaropbouw neerwaarts bijstellen.

Beschikbarepremieregeling

In een beschikbarepremieregeling is niet de jaaropbouw maar de beschikbare premie het uitgangspunt. Die beschikbare premie wordt vastgelegd in een zogenoemde premiestaffel. Daarom is de hoogte van die premiestaffel fiscaal gemaximeerd. De Belastingdienst publiceert daartoe maximalepremiestaffels. Die premiestaffels hebben onder andere de volgende uitgangspunten:

- het pensioenresultaat (het ambitieniveau) is vergelijkbaar
- met een jaaropbouw van 1,875% in een middelloonregeling;
- de rekenrente is 4% of 3%.

Een lagere rekenrente leidt tot een hogere premiestaffel. Gelet op de actuele lage marktrente staat de Belastingdienst ook premiestaffels toe die zijn gebaseerd op een lagere rekenrente dan 3%.

Aan het gebruik van een marktrente bij een premiestaffel stelt de Belastingdienst voorwaarden. Dit betekent dat als de marktrente is gestegen u de premiestaffel daarop moet aanpassen (lees: verlagen). Als de premiestaffel wordt gebaseerd op een rekenrente lager dan 4%, kan er een toetsing plaatsvinden op de volgende momenten:

- pensioendatum: is er een te hoog pensioenkapitaal opgebouwd, dan vloeit het surplus terug naar de pensioenuitvoerder of het wordt uitgekeerd aan de (ex-)werkgever;
- tussentijds: dit is bijvoorbeeld het geval bij een waardeoverdracht van het opgebouwde pensioen.

Uitgangspunt staffel

Het uitgangspunt van deze premiestaffels is dat het opgebouwde pensioenkapitaal wordt omgezet in een ouderdompensioen inclusief partnerpensioen bij overlijden ná de pensioendatum. Voor de verzekering van het partnerpensioen bij overlijden vóór de pensioendatum moet u als werkgever (meestal) een extra premie betalen. Is een lager ambitieniveau gewenst, bijvoorbeeld 1,75%, dan is de daarvoor beschikbare premie af te leiden door een evenredig deel (1,75/1,875) van de desbetreffende premiestaffel te nemen.

Meer opbouw in tweede pijler mogelijk

Pensioenregelingen zijn niet altijd fiscaal maximaal. De werknemer kan het verschil tussen de feitelijke pensioenopbouw en de fiscaal toegestane opbouw gebruiken voor extra pensioenopbouw. In jargon heet dat bijsparen. Enkele voorbeelden: Is het pensioengevend loon gemaximeerd, bijvoorbeeld tot € 57.000? (de premiegrens voor sociale verzekeringen). En is het feitelijke loon hoger? Dan kan de werknemer over het

meerdere extra pensioen opbouwen.

Een werknemer kan alsnog extra pensioen opbouwen als niet alle inkomensbestanddelen meetellen als pensioengevend loon, zoals een variabele dertiende maand, provisie of ploegentoeslag. Daarbij geldt wel dat deze (extra) pensioenopbouw over de variabele beloning niet mogelijk is in een eindloonregeling en over de bijtelling auto van de zaak.

Extra pensioenopbouw is ook mogelijk over het verschil tussen de feitelijk hogere AOW-franchise en het fiscale minimum (eindloonregeling € 16.749, andere regelingen € 14.802).

Is de feitelijke jaaropbouw lager dan het fiscaal maximum (eindloonregeling 1,657%, andere regelingen 1,875%)? Dan is er ook ruimte voor extra pensioenopbouw.

Fiscus staat inkopen extra pensioen over verleden toe

De Belastingdienst staat toe dat een werknemer ook over het verleden extra pensioen kan inkopen, bijvoorbeeld omdat de pensioenregeling van een beperkt niveau was of omdat er(deels) helemaal geen pensioen is opgebouwd. Dat kan op basis van de zogenoemde inhaal- en inkoopregeling, die uit twee delen bestaat: inhaal van extra pensioen over de diensttijd bij de huidige werkgever en inkoop van extra pensioen over de diensttijd bij vorige werkgevers.

Verhoging eigenwoningforfait en verlaging hypotheekrenteaf trek

23 augustus 2022

De verdeling van vermogen in Nederland is schever dan gedacht en het fiscale beleid vergroot deze ongelijkheid. Ook op het gebied van de woningmarkt heerst er een grote vermogensongelijkheid. Eigenwoningbezitters hebben bijvoorbeeld 14 keer meer vermogen dan huurders. Dit blijkt uit een recent onderzoek op verzoek van het kabinet. Om de vermogensongelijkheid enigszins recht te trekken stellen de onderzoekers voor om de belangrijkste schijf van het eigenwoningforfait van 0,45% met stappen van 0,10%-punt te verhogen. Daarnaast zou het helpen om de hypotheekrenteaf trek vanaf 37,05%, zoals deze geldt per 2023, in twee jaar naar 31% te verlagen. Deze verlaging zal echter nog wel even op zich zal laten wachten. Het is ook de bedoeling dat de eigen woning later in box 3 van de inkomstenbelasting gaat meetellen. Uit berekeningen van het Economisch Instituut van de Bouw blijkt dat dit een starter met een appartement van € 250.000 al snel € 1.200 per jaar gaat kosten. Voor een woning met een waarde van € 800.000 is dat al € 5.000.

De extra heffing zou voor een deel gecorrigeerd kunnen worden door een lager tarief van de inkomstenbelasting. Omdat de maatregelen over een flink aantal jaren worden uitgesmeerd kan dit voor de belastingplichtigen die in die tijd met pensioen gaan flinke inkomensgevolgen hebben. Zij moeten meer gaan betalen voor hun eigen woning terwijl ze minder terugzien van de belastingverlaging van de inkomstenbelasting.

Wat zijn de fiscale consequenties van onzakelijke voorwaarden?

23 augustus 2022

De fiscus stelt dat mijn bv onzakelijke voorwaarden is overeengekomen met mijn Thaise bv, wat zijn de fiscale consequenties?

Antwoord

Als gelieerde partijen onzakelijke voorwaarden overeenkomen, kan de Belastingdienst eisen dat er een correctie op de winst plaatsvindt. De correctie van de winst kunt u op drie manieren verwerken:

- als een informele kapitaalstorting;
- als een dividenduitkering;
- aanneming van een (fictieve) rekeningcourantverhouding tussen de betrokken partijen.

In binnenlandse verhoudingen zal een correctie bij de ene partij in spiegelbeeld een correctie bij de andere partij teweegbrengen. In internationale verhoudingen hoeft een correctie die door de Belastingdienst van het ene land wordt opgelegd niet automatisch ook voor de andere partij te gelden. De Nederlandse Belastingdienst heeft immers geen zeggenschap over de spiegelbeeldcorrecties die bijvoorbeeld door de Thaise autoriteiten aan de Thaise dochter worden opgelegd.

Door een eventuele eenzijdige correctie kan dubbele belasting ontstaan. Om ervoor te zorgen dat de belastingheffing in dit geval in evenwicht blijft is in veel belastingverdragen een onderlinge overlegprocedure opgenomen. Dit verplicht de Belastingdienst van het ene verdragsland in overleg te treden met de belastingautoriteit van het andere land. Deze onderlinge overlegprocedures kunnen echter zeer lang duren. Per land verschilt daarbij de houding van de belastingautoriteiten ten aanzien van de onderlinge overlegprocedures aanzienlijk.

Het spreekt voor zich dat het aanbeveling verdient te trachten de hiervoor beschreven correcties door de belastingautoriteiten te voorkomen. Dit kan bijvoorbeeld door een analyse te maken van de transacties die uw bv's met gelieerde partijen verrichten. Naar aanleiding daarvan kan dan eventueel een rapport opgesteld worden met een beschrijving van deze transacties. In dit transfer pricing-rapport kunnen de onderlinge transacties dan op zakelijkheid worden getoetst.

Geen verlengde navorderingstermijn voor winst uit Oostenrijkse vaste inrichting

23 augustus 2022

Hof Amsterdam vernietigt in de onderstaande zaak een navorderingsaanslag voor winst uit een vaste inrichting in Oostenrijk waarvoor ten onrechte een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting is verleend.

Een BV was onderdeel van een internationaal opererende groep die zich bezighield met de verkoop van sportschoeisel. In haar aangifte Vpb 2011 claimde de BV een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting voor winst die zij had behaald met een vaste inrichting in Oostenrijk. De aanslag werd overeenkomstig de aangifte opgelegd. In december 2018 liet de gemachtigde aan de inspecteur weten dat in de aangiften 2011 tot en met 2014 ten onrechte was uitgegaan van het bestaan van een vaste inrichting en dat in 2011 ten onrechte aftrek elders belast was gevraagd en verleend. De inspecteur legde op 19 januari 2019 een navorderingsaanslag op over 2011. De BV ging in beroep en stelde dat de reguliere navorderingstermijn was verstreken en de verlengde navorderingstermijn van artikel 16, lid 4, AWR niet van toepassing was.

Hof Amsterdam (ECLI:NL:GHAMS:2022:167) stelde vast dat de winst door de BV was behaald met de verkoop van schoenen in Oostenrijk, dat die winst in de aangifte Vpb voor het betreffende jaar was aangegeven en dat voor dat bedrag – naar later bleek ten onrechte – om een vrijstelling ter voorkoming van dubbele belasting was verzocht. Er was sprake van winst die in het buitenland was opgekomen, en die winst was als zodanig voor de inspecteur kenbaar uit de aangifte Vpb 2011. Gelet op de strekking van artikel 16, lid 4, AWR, betekende dit dat de verlengde navorderingstermijn niet kon worden toegepast en dat de navorderingsaanslag daarom niet had kunnen worden opgelegd. Uit de wetsgeschiedenis bleek dat artikel 16, lid 4, AWR alleen van toepassing was als de inspecteur geen relevante aanknopingspunten voor het instellen van een aangewezen vorm van controle had. De verlengde navorderingstermijn was niet bedoeld om de fiscus in de gelegenheid te stellen om "normale" geschilpunten zoals het al dan niet toerekenen van een bepaald winstbestanddeel aan het resultaat van een buitenlandse vaste inrichting na verloop van vele jaren nog aan de orde te stellen. Met het gegeven dat het inkomensbestanddeel als zodanig in de aangifte was vermeld en daarmee voldoende zichtbaar was, stond het de inspecteur niet meer vrij om dat inkomensbestanddeel na verloop van de navorderingstermijn van vijf jaar alsnog in de heffing te betrekken.

Verlaging griffierechten voor mkb vanaf 2024

23 augustus 2022

Het kabinet wil met ingang van 2024 de bedragen voor de meeste griffierechten met 25% verlagen. Bij civiele zaken geldt de verlaging niet voor vorderingen van meer dan € 100.000. De verlaging is namelijk bedoeld om de toegang tot de rechter te verbeteren. Maar bij vorderingen van die omvang speelt het griffierecht maar een kleine rol. In het bestuursrecht geldt de verlaging wel voor alle zaken, dus ook voor belastingzaken. Het volledige overzicht van griffierechten vindt u op de website van de Rechtspraak.

Verder zit er een fikse verlaging in het vat voor het griffierecht in zaken die samenhangen met de WHOA (Wet homologatie onderhands akkoord). Dankzij de WHOA kan een onderneming in zwaar weer makkelijker een akkoord sluiten met schuldeisers. Vervolgens moet de rechter dit akkoord wel bekrachtigen ('homologeren'). Het standaard griffierecht voor een verzoek tot homologatie voor rechtspersonen bedraagt momenteel € 5.737 en dit kan oplopen tot € 8.519 bij omvangrijke vorderingen. Het kabinet wil dit bedrag verlagen naar € 676 (bedrag 2022). Dit zou de drempel voor mkb'ers flink moeten verlagen. Over het Wetsvoorstel verlaging griffiekosten is inmiddels een internetconsultatie gestart. Deze loopt nog tot en met 15 september 2022.

Opslag belangrijkste taak selfstoragebedrijf, dus overdrachtsbelasting bij koop van de aandelen

23 augustus 2022

Hof Amsterdam heeft beslist dat de overname van de aandelen in een bedrijf dat opslagruimte verhuurde aan particulieren was belast met overdrachtsbelasting (ODB). Het selfstorage-bedrijf moest worden aangemerkt als een onroerendezaaklichaam (OZL).

Een BV verwierf op 30 juni 2015 alle aandelen in een selfstorage-BV. De selfstorage-BV hield zich bezig met het ter beschikking stellen van opslagruimten aan klanten met heel veel aanverwante diensten, zoals begeleiding en advisering, assisteren bij het opslaan en verwijderen van materialen, verkoop van inpak- en/of opslagmaterialen, het afsluiten van verzekeringen voor de opgeslagen goederen, de beveiliging en screening van klanten, de terbeschikkingstelling van rolwagentjes en de verhuur van aanhangwagens. De inspecteur stelde dat de selfstorage-BV een onroerende zaaklichaam was in de zin van artikel 4, lid 1, letter a, Wbr en legde aan de BV die de aandelen had gekocht een naheffingsaanslag overdrachtsbelasting op van bijna € 6,5 mln. De BV ging in beroep. Hof Den Haag verklaarde het hoger beroep van de BV gegrond. De staatssecretaris ging in cassatie. De Hoge Raad besliste dat het Hof had miskend of verzuimd te motiveren waarom de terbeschikkingstelling van ruimten aan klanten ondergeschikt was aan de door de selfstorage-BV geleverde diensten aan haar klanten. De Hoge Raad verwees de zaak naar Hof Amsterdam.

Verwijzingshof Amsterdam (ECLI:NL:GHAMS:2022:1377) besliste dat uit de raamovereenkomst en de algemene bepalingen bleek dat wat de selfstorage-BV en haar klanten waren overeengekomen, gericht was op het exploiteren van onroerende zaken (opslagruimtes) door deze tegen betaling van huurpenningen tijdelijk ter beschikking te stellen. Daarbij was van het in bewaring geven van spullen geen sprake omdat dit expliciet was uitgesloten. Het Hof vond dat het de klanten van te doen was om de gehuurde ruimtes. De selfstorage-BV adverteerde met de verhuur van opslagruimten en niet met het geven van advies of andere diensten, zodat het de klanten om de verhuur en niet om de overige diensten te doen was. Aan de doeleis was voldaan. Het Hof besliste tot slot met betrekking tot de hoogte van de naheffingsaanslag dat noch de inspecteur noch de kopende BV de waarde van de onroerende zaken aannemelijk had gemaakt. Het Hof stelde de heffingsgrondslag daarom in goede justitie vast op € 95 mln. Uitgaande van deze waarde was ook dan voldaan aan de bezitseis van artikel 4, lid 1, aanhef en onderdeel a, Wbr. Het Hof verklaarde het hoger beroep van de BV ongegrond.

Ook bijtelling voor kilometers vóór indiensttreding

23 augustus 2022

Stel u stelt een auto ter beschikking aan een nieuwe werknemer voordat hij in dienst komt. U krijgt in dat geval te maken met een vorm van de bijtelling voor privégebruik van de auto. Bij een auto van de zaak vóór indiensttreding is het privégebruik van de auto namelijk een voordeel dat voortvloeit uit de (toekomstige) dienstbetrekking. Het is loon in natura in de vorm van een bijtelling privégebruik auto. U moet deze bijtelling verwerken in de aangifte loonheffingen over het tijdvak waarin de auto ter beschikking is gesteld. U betaalt dan geen loon in geld, maar u moet wel loonheffingen afdragen. U mag de loonbelasting/premie volksverzekeringen en bijdrage Zorgverzekeringswet (ZVW) – als u die inhoudt – verhalen op de werknemer, maar de premies werknemersverzekeringen en de werkgeversheffing ZVW niet. U kunt er ook voor kiezen om het bedrag te bruteren. U rekent daarvoor het nettoloon om naar brutoloon.

Kunnen wij een BTW-teruggaaf verrekenen met de te betalen loonheffingen

23 augustus 2022

Wij verwachten een BTW-teruggaaf van de Belastingdienst. Kunnen wij die verrekenen met de te betalen loonheffingen?

Antwoord

U kunt de Belastingdienst vragen om een teruggaaf BTW te verrekenen met een loonaangifte. Daarvoor gebruikt u het formulier 'Verzoek loonheffingen verrekening met teruggaaf BTW', dat u kunt downloaden van Belastingdienst.nl.

U moet u aan de volgende voorwaarden voldoen voor verrekening:

- U heeft de aangifte loonheffingen waarmee u de teruggaaf BTW wilt verrekenen, op tijd gedaan.
- Het aangiftetijdvak van uw aangifte loonheffingen en het aangiftetijdvak van de BTW-aangifte waarvoor u de teruggaaf krijgt, eindigen in dezelfde maand.
- Als het aangiftetijdvak van die BTW-aangifte eindigt op 31 december, mag u ook nog verrekenen met de twaalfde vierwekenaangifte loonheffingen. Ook als dat aangiftetijdvak eindigt in november.
- U heeft geen andere openstaande belastingschulden.
- U doet het verzoek om verrekening uiterlijk op de uiterste aangiftedatum van de aangifte loonheffingen.

Een voorbeeld: de BTW-aangifte over het tweede kwartaal mag u verrekenen met de loonaangifte over juni of de zesde vierwekenperiode. En de BTW-teruggaaf over december mag u verrekenen met de aangifte over december, de dertiende of de twaalfde vierwekenperiode.

Factuur gericht aan verkeerde BV binnen fiscale eenheid

23 augustus 2022

Een onderneming kan zowel voor de Vpb als de BTW een fiscale eenheid vormen met andere ondernemingen. In beide gevallen worden de ondernemingen door de Belastingdienst aangemerkt als één ondernemer. Het voordeel is dat u dan maar één keer aangifte hoeft te doen voor alle ondernemingen samen. Toch blijven het ook binnen de fiscale eenheid twee BV's. Dit houdt in dat beide BV's in de financiële administratie niet als identiek bestempeld mogen worden. Eén van de eisen waaraan een juiste factuur moet voldoen is de vermelding van de volledige naam en het volledige adres van de afnemer van de prestatie. Als de factuur naar een verkeerde BV is gestuurd, wordt dus niet voldaan aan deze voorwaarde. Op grond van jurisprudentie is de afnemer medeverantwoordelijk voor de uitreiking van een juiste factuur. De enige juiste weg is om een factuur met correcte tenaamstelling op te vragen. Dat de beide BV's voor de BTW-heffing onderdeel zijn van dezelfde fiscale eenheid doet er niet toe.

Door andere vader erkend kind erfde als kind van biologische vader

23 augustus 2022

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft beslist dat een man die als kind een juridische vader had doordat hij was erkend door de echtgenoot van zijn moeder, de erfenis van zijn biologische vader tegen het kindtarief had verkregen en voor de erfbelasting ook recht had op de vrijstelling van een kind.

Een in 1996 geboren jongen woonde bij zijn moeder en haar echtgenoot. Hij was in oktober 2001 door de echtgenoot van zijn moeder erkend als kind. In 2017 overleed de biologische vader van de jongen. De jongen was bij testament benoemd tot één van de erfgenamen en verkreeg € 503.932. In de aangifte erfbelasting claimde hij tariefgroep I met de vrijstelling voor kinderen. De inspecteur legde echter een aanslag op naar het derdentarief met de vrijstelling voor overige verkrijgers. De jongen ging in beroep en stelde dat de vrijstelling voor kinderen gold omdat hij had geërfd van zijn biologische vader.

Hof Arnhem-Leeuwarden (ECLI:NL:GHARL:2022:4050) stelde voorop dat niet in geschil was dat er in civielrechtelijke zin geen familierechtelijke betrekking was tussen de biologische vader en de jongen. In juridische zin was de echtgenoot van de moeder de vader van de jongen. Dit nam niet weg dat het begrip "kind" voor de toepassing van de belastingwet, waaronder de Successiewet, een eigen definitie kende die was opgenomen in artikel 2, lid 3, onderdeel i, AWR. Daarin was niet verwezen naar het begrip "familierechtelijke betrekking", maar was aangesloten bij het begrip "bloedverwant". Een biologisch kind was een bloedverwant in de eerste graad van zijn biologische ouder. Op grond van artikel 2, lid 3, onderdeel i, AWR, en ook op grond van het spraakgebruik was de conclusie gerechtvaardigd dat de jongen, door de biologische bloedverwantschap, als bloedverwant en daarmee als kind als bedoeld in artikel 32, lid 1, onderdeel c, Successiewet, kon worden gezien. Het Hof besliste dat de jongen als kind van zijn biologische vader als bedoeld in artikel 32, lid 1, onderdeel c, Successiewet, moest worden aangemerkt en daarom in aanmerking kwam voor de kindvrijstelling en daarmee recht had op de tariefgroep voor kinderen. Het Hof verminderde de belaste verkrijging naar € 483.723 met toepassing van tariefgroep I en verklaarde het hoger beroep van de jongen gegrond.

Hoe werkt een fiscaal vertegenwoordiger voor de BTW?

23 augustus 2022

Ik ben BTW-ondernemer, maar woon niet in Nederland. Om te voldoen aan de BTW-verplichtingen moet ik een fiscaal vertegenwoordiger aanstellen. Hoe werkt dit precies?

Antwoord

Woont u als ondernemer niet in Nederland, bent u hier niet gevestigd of heeft u een vaste inrichting in Nederland, en u importeert goederen of verricht andere economische activiteiten in Nederland, dan moet u voldoen aan de administratieve verplichtingen voor de Nederlandse BTW. De BTW moet u betalen als u de goederen in Nederland importeert. Die BTW kunt u bij de Nederlandse Belastingdienst terugvragen, maar daarvoor moet uw onderneming wel geregistreerd zijn in Nederland. Zo'n registratie brengt veel administratieve rompslomp met zich mee. Om die rompslomp te voorkomen is er een oplossing: een fiscale vertegenwoordiger aanstellen. U kunt een Nederlandse fiscaal vertegenwoordiger aanstellen om te voldoen aan de administratieve verplichtingen van de Nederlandse BTW. Het aanstellen is zelfs verplicht voor buitenlandse ondernemers in de volgende situaties:

- Als u in Nederland BTW moet betalen over afstandsverkoop en niet in een EU-land gevestigd bent. De fiscale vertegenwoordigingsverplichting is er niet als u de door u verschuldigde BTW aangeeft via de Unieregeling of de Invoerregeling.
- Als u accijnsgoederen of minerale oliën inkoop met 0% BTW.
- Als u bulkgoederen in- of verkoopt en daarbij 0% BTW in rekening brengt of gebracht krijgt.
- Als u minerale oliën koopt die daarna worden uitgeslagen uit een accijnsgoederenplaats met een bijzondere vergunning en u daarom BTW moet betalen. Dit geldt ook als de goederen na de uitslag worden verkocht.
- Als u bulkgoederen koopt die daarna worden uitgeslagen uit een plaatsgebonden BTW-entrepot en u daarom BTW moet betalen. Dit geldt ook als de goederen na de uitslag worden verkocht.

Om als fiscaal vertegenwoordiger te mogen optreden moet diegene wel aan een aantal eisen voldoen:

- De fiscaal vertegenwoordiger moet in Nederland gevestigd zijn.
- De vertegenwoordiger moet een vergunning aanvragen om u (de opdrachtgever) te mogen vertegenwoordigen.
- Hij moet financiële zekerheid stellen voor de BTW. Het bedrag hiervan wordt door de belastinginspecteur vastgesteld. Dit kan bijvoorbeeld door een bankgarantie of een bepaald bedrag contant te storten.

De vertegenwoordiger regelt vanaf het vergunningmoment onder andere de BTW-aangifte, administratie en het aangeven van intracommunautaire leveringen naar andere EU-lidstaten (opgaaf ICP) en de statistiekaangifte bij het CBS als u daartoe verplicht bent gesteld. De fiscaal vertegenwoordiger is ook mede aansprakelijk voor de verschuldigde belasting en de belasting- en invorderingsrentes en administratieve boetes.